

ອຕືເຕ ພາຣານສීບູໂນ ປຸດຸໂຕ ເກຳ ນິໂຄຮຽກຂໍ ອຸປສົງກມືຕົວ ຕຕູ ນິພຸທຸຕາຍ ເຫວາຍ ອາຍາຈີ “ສາມີ ເທວາຊ
ອົມສົມີ ຂມພູທີເປີ ເອກສຕວາຫາໂນ ເອກສຕອຄຸມເຫີໂຍ, ສຈາທີ ປີຕຸ ອຈຈະຍັນ ຮັບໃຈ ລົກສຸສາມີ, ເອເຕັ້ນ ຄລໂລທິເຕັນ
ພລີ ກຣີສຸສາມີຕີ ໆ

ໃນກາລອັນເປັນໄປລ່ວງແລ້ວ ອ. ພຣໂອຣສ ຂອງພຣະຣາຊແທ່ງພຣະນຄຣ໌ຂໍວ່າພາຣານສີ ເສົດັຈເຂົ້າໄປທາແລ້ວ ຜຶ່ງຕັ້ນໄກ ຕັ້ນທີ່
ທຽບບວງສຽງແລ້ວ ຕ່ອເຫວາດ ຜູ້ປັ້ງເກີດແລ້ວ (ທີ່ຕັ້ນໄກ) ນັ້ນ ວ່າ “ຂ້າເຕີເທວາຊ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອ. ພຣະຣາຊຜູ້ມີຮ້ອຍທີ່ເປັນ
ປະມານ ທ. ອ. ພຣະວັດທະນາເຫີ່ມີຮ້ອຍທີ່ເປັນປະມານ ທ. ໃນຂມພູທີ່ວັບ ນີ້ (ມືອຢູ່), ຖ້າວ່າ ອ. ຂ້າພເຈົ້າ ຈັກໄດ້ ຜຶ່ງຄວາມເປັນ
ແທ່ງພຣະຣາຊ ໂດຍອັນລ່ວງໄປ ແທ່ງພຣະບົດໄໝ້ຮັ້ງ, (ອ. ຂ້າພເຈົ້າ) ຈັກກະທຳ ຜຶ່ງກະບວງສຽງ ດ້ວຍເລືອດໃນລຳຄອ (ຂອງພຣະຣາຊ
ທ.) ເທົ່ານັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ໂສ, ປີຕີ ກາລກເຕ, ຮັບໃຈ ປັດຈຸບັນ “ເຫວາຍ ເມ ອານຸກາວັນ ຮັບໃຈ ປັດຈຸບັນ ພລິມສຸສາ ກຣີສຸສາມີຕີ ມහຕິຍາ ເສຍ
ນິກຸມມືຕົວ ເກຳ ຮາຫານ ອຸດຸໂຕ ວເລ ວຕຸຕັດຕົວ ເຕັນ ສທີ່ ອປຣມປີ ອປຣມປີຕີ ສພຸເພ ຮາຫາໂນ ອຸດຸໂຕ ວເລ
ກຕົວ ສທີ່ ອຸດຸໂຕ ເຫີ່ມ ອາຫາຍ ຄຈຸນໂຕ, ອຸດຸໂຕ ເສັນສຸສ ນາມ ສພຸພກນິ້ງຈຸສຸສ ຮູບໂນ ຂມມທິນ້າ ນາມ
ອຸດຸໂຕ ເຫີ່ມ ຄຣຸກພຸກ, ຕໍ່ ໂອຫາຍ ຄນຸຕົວ “ເອຸດັກ ຊັ້ນ ວິລປານກ ປາຍຕົວ ມາຮສຸສາມີຕີ ຮູ່ຂໍ້ມູນ ໂສ່າເປັລີ ໆ

(ອ. ພຣໂອຣສ) ນັ້ນ ຄວັ້ນແມ່ວ່າພຣະບົດ ເປັນຜູ້ມີກາລະອັນທຽບກະທຳແລ້ວ (ມືອຢູ່), ທຽບງົງແລ້ວ ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຊ
(ທຽບດໍາລົງແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຊ ອັນເຮົາ ຄຶ້ງແລ້ວ ດ້ວຍອານຸກາພ ຂອງເຫວາດ, (ອ. ເຮົາ) ຈັກກະທຳ
ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຊ (ແກ່ເຫວາດ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ເສົດັຈອຸກໄປແລ້ວ ດ້ວຍເສັນ ມູ້ໃໝ່ ທຽບຢັງພຣະຣາຊ ພຣະວັດທີ່ເປັນໄປ
ແລ້ວ ໃນຄໍານາຈ ຂອງພຣະວັດທີ່ ທຽບກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຊ ທ. ທັ້ງປ່ວງ ດື່ມ (ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຊ) ແມ່ນ
ອືກ ກັບ (ດ້ວຍພຣະຣາຊ) ນັ້ນ ໃນຄໍານາຈ ຂອງພຣະວັດທີ່ ທຽບພາເສົດັຈໄປໝູ່ ກັບ ດ້ວຍພຣະວັດທີ່ ທ., ທຽບລະແລ້ວ ຜຶ່ງ - ອ.
ພຣະວັດທີ່ ພຣະນາມວ່າຮຽມທິນ້າ ຂອງພຣະຣາຊ ຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດແທ່ງພຣະຣາຊທັງປ່ວງ ພຣະນາມວ່າອຸດຸໂຕເສັນ ເປັນຜູ້ມີພຣະ
ດຣງ່າກ້າກ (ຍ່ອມເປັນ), - (ພຣະວັດທີ່ ພຣະນາມວ່າຮຽມທິນ້າ) ນັ້ນ ເສົດັຈໄປແລ້ວ (ທຽບດໍາລົງແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຮົາ) ຍັງໜີ ຜູ້
ມີປະມານທີ່ໄດ້ມີແລ້ວ ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຊ ທີ່ມີອັນຈິດດ້ວຍຍາພິ່ນ ຈັກໄທ້ຕາຍ” ດັ່ງນີ້ (ຍັງບຸດຄລ) ໄກ້ຂໍ້ມູນແລ້ວ ຜຶ່ງໂຄນແທ່ງ
ຕັ້ນໄໝ້ ໆ

ເຫວາດ ຈິນຸຕີລີ “ອຍໍ ຮາຫາ ເອຸດຸເກ ຮາຫາໂນ ຄອນທຸນໂຕ ມຳ ນິສຸສາຍ ຄອນທາຕີ, ເຕັ້ນ ຄລໂລທິເຕັນ ມຸ່ທຳ ພລິກມຸ່ມ
ກາຕຸກາໂມ, ສເຈ ປະນາຍໍ ເອເຕ ຖາເຫຼສຸສົງ, ຂມພູທີເປີ ຮາຈວິສ ອຸຈຸນິຫຼືສຸສົງ, ຮູ່ຂໍ້ມູນ ເມ ອຸສຸຈີ ກວິສຸສົງ,
ສກຸຫຼືສຸສາມີ ນຸ ໂຂ ຕໍ່ ນິວາເຮຸນຸຫຼື ໆ

ອ. ເຫວາດ ດີດແລ້ວ ວ່າ “ອ. ພຣະຣາຊ ນີ້ ເມື່ອທຽບຈັບ ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຊ ທ. ຜູ້ມີປະມານທີ່ໄດ້ມີແລ້ວ ທຽບອາຄີຍແລ້ວ ຜຶ່ງເຮົາ ຍ່ອມທຽບຈັບ,
(ອ. ພຣະຣາຊ ນີ້) ເປັນຜູ້ໃຈຮ່ວມເພື່ອອັນທຽບກະທຳ ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຊ ແກ່ເຮົາ ດ້ວຍພຣະວັດທີ່ໃນລຳພຣະຄອ (ຂອງພຣະຣາຊ ທ.) ເທົ່ານັ້ນ
(ຍ່ອມເປັນ), ກົດ ຖ້າວ່າ (ອ. ພຣະຣາຊ) ນີ້ ຈັກທຽບຜ່ານ (ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຊ ທ.) ເທົ່ານັ້ນໄໝ້ຮັ້ງ, ອ. ວົງຄົງແທ່ງພຣະຣາຊ ໃນຂມພູທີ່ວັບ
ຈັກຂາດສູງ, ແມ້ວ້າ ໂຄນແທ່ງຕັ້ນໄໝ້ ຂອງເຮົາ ເປັນສັນຕິພົງທີ່ໄໝ້ສະວັດ ຈັກເປັນ, (ອ. ເຮົາ) ຈັກອາຈ ເພື່ອອັນທັມ (ຜຶ່ງຄວາມເປັນ) ນັ້ນ
ທີ່ກ່ອນໂທໂລກແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ສາ ອຸປ້າເຣນີ “ນາທິ ສກຸຫຼສສາມືຕີ ລັດຖາ ອົບນົບ ເທວຕໍ ອຸປສຸກມືຕຸວາ ຕມຕຸດ ອາໂຈເຈຖາ “ຕຸ່າ ສກຸຫຼສສລືຕີ ອາທ
ໆ”

(ອ. ເທວດາ) ນັ້ນ ໄຄຣ່ຄຣວ່າຢູ່ ຮູ້ແລ້ວ ວ່າ “ອ. ເຮົາ ຈັກໄມ່ອາຈ” ດັ່ງນີ້ ເຂົ້າປ່າແລ້ວ ຜຶ່ງເທວດາ ຕາມອື່ນ ບອກແລ້ວ ຜຶ່ງເນື້ອຄວາມ
ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ອ. ທ່ານ ຈັກອາຈ (ຫວີ່ວີ່)” ດັ່ງນີ້ ໃນ

ຕາຍປີ ປັນຍາ ອົບນົບ ອົບນົບປີ ເກວ່າ ສາລຈຸກວາພີເທວຕາໂຍ ອຸປສຸກມືຕຸວາ ຕາທີປີ (P112) ປັນຍາ ຈຕຸນັ້ນ
ມහາຮາຊຳ ສັນຕິກຳ ດັນຖາວາ “ມຍ່ ນ ສກຸໂກມ, ອມທັກ ປນ ຮາຊາ ອມເທິ ບຸນຸເມັນ ຈ ປຸນຸມາຍ ຈ ວິລິງໂຈ, ຕໍ
ປຸຈຸນາຕີ ເຕີປີ ປັນຍາ ສັນຕິກຳ ອຸປສຸກມືຕຸວາ ຕມຕຸດ ອາໂຈເຈຖາ “ເທວ ຕຸມເຫສຸ ອົບໂປສສຸກຕຸດ ອາປັນເນສຸ,
ຂຕຸຕິຍາໄສ ອຸຈຸຈົບສຸຕິ, ຕສສ ປັນຍາ ໂທາຕີ ອາທ ໃນ

(ອ. ເທວດາ ນັ້ນ) ຜູ້ (ອັນເທວດາ) ແມ່ນັ້ນ ທ້ຳມແລ້ວ ເຂົ້າປ່າແລ້ວ ຜຶ່ງເທວດາໃນຈັກວາລັ້ງລື້ນ ທ. ຍ່ອງນີ້ ດື່ນ (ຜຶ່ງເທວດາ)
ແມ່ນີ້ (ຜຶ່ງເທວດາ) ແມ່ນີ້ ຜູ້ (ອັນເທວດາ ທ.) ແມ່ເຫັນນັ້ນ ທ້ຳມແລ້ວ ໄປແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງທ້າວມທ່າງ ທ. ສີ ເຂົ້າປ່າເຝົ້າແລ້ວ
ຜຶ່ງທ້າວສັກກະ ໃນກາລ (ແທ່ງຕານ ອັນທ້າວມທ່າງ ທ. ສີ) ແມ່ເຫັນນັ້ນ ຖຽນທ້ຳມແລ້ວ ວ່າ “ອ. ເຮົາ ທ. ຍ່ອມໄມ່ອາຈ, ສ່ວນວ່າ
ອ. ພຣະຣາຊາ ຂອງເຮົາ ທ. ເປັນຜູ້ວິເຄະ ກວ່າເຮົາ ທ. ໂດຍບຸນຸດວ່າ ໂດຍບຸນຸດວ່າ (ຍ່ອມເປັນ), (ອ. ທ່ານ) ຈົງຫຼາລາມ
(ຜຶ່ງພຣະຣາຊາ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ກຣາບຖຸລແລ້ວ ຜຶ່ງເນື້ອຄວາມ ນັ້ນ ກຣາບຖຸລແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເຫັນ ຄົ້ນແມ່ວິພຣະອົງຄ ຖຽນທີ່ກ່າວແລ້ວ
ຜຶ່ງຄວາມເປັນແທ່ງບຸດຄລູ້ມື້ຄວາມຂວາງຂວາຍໜ້ອຍ, ອ. ວົງຄ ແທ່ງກໍ່ຕຣີຢ ຈັກຂາດສູງ, (ອ. ພຣະອົງຄ) ເປັນທີ່ພື້ນເຂົາພາະ (ຂອງວົງຄ
ແທ່ງກໍ່ຕຣີຢ) ນັ້ນ ຈົນເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໃນ

ສກຸໂກ “ອໍທີ່ ຕໍ ປັນຍາທີ່ ນ ສກຸຫຼສສາມີ, ອຸປາຍ່ ປນ ເຕ ວາກຂາມືຕີ ວຕາວາ ອຸປາຍ່ ອາຈິກຸ່ “ຄຈຸ ຕຸ່າ, ຮຸນຸໂລ
ປັສລຸຫຼສເສວ, ຮຕຸວຕຸດ ນິວາເສຕຸວາ ອົດຕົໂນ ຮຸກ່າໂຕ ນິກຸ່ມືຕຸວາ ຄມນາກາຮ່ ທສເສທີ, ອົດ ຕໍ ຮາຊາ ‘ເທວຕາ ເມ
ຄຈຸນຕີ, ນິວຕຸຕາເປັສສາມີ ນັດີ ນານປຸກເກຣນ ຍາຈຸສຸຕິ, ອົດ ນໍ ວທ່ຽຍາລີ ‘ຕຸ່າ ‘ເອກສຕຣາຫາໂນ ສທີ່ ອົດຄມເຫັນ
ອາເນທຸວາ ເຕສ ຄລໂລທີເຕັນ ພລີ ກຣີສສາມືຕີ ມຍ່ທໍ ອາຍາຈິຕຸວາ ອຸດຄລັນສສ ຮຸນຸໂລ ເກີ ໂອຫາຍ ອາຄໂຕ; ນາທ
ຕາທີສສລ ມຸສາວາທີສສ ພລີ ສມປັນຍົງຈົບສຸມືຕີ; ເກວ່ ກີຣ ຖຸຕູເຕ, ຮາຊາ ຕໍ ອານາເປສຸຕິ, ສາ ຮຸນຸໂລ ດົມມີ ເທເສຕຸວາ
ເອຕຸຕກສຸລ ຊນສສ ຜົວຕານ ທສລືຕີຕີ ໃນ

ອ. ທ້າວສັກກະ ຕຣັສແລ້ວ ວ່າ “ແມ້ ອ. ເຮົາ ຈັກໄມ່ອາຈ ເພື່ອອັນທ້ຳມ (ຜຶ່ງພຣະຣາຊາ) ນັ້ນ, ແຕ່ວ່າ (ອ. ເຮົາ) ຈັບອກ ຜຶ່ງອຸບາຍ
ແກ່ທ່ານ” ດັ່ງນີ້ ຕຣັສບອກແລ້ວ ຜຶ່ງອຸບາຍ ວ່າ “ອ. ທ່ານ ຈົນ ໄປ, ເມື່ອພຣະຣາຊາ ຖຽນເຫັນອູ່ນັ້ນທີ່ຍ່າງ, (ອ. ທ່ານ) ນຸ່ງແລ້ວ ຜຶ່ງຜ້າສີ
ແດງ ຈົງແສດງ ຜຶ່ງອຸບາຍ ວ່າ “ອ. ທ້ານ ຈົນ ໄປ, ເມື່ອພຣະຣາຊາ ຖຽນເຫັນອູ່ນັ້ນທີ່ຍ່າງ, (ອ. ທ່ານ) ນຸ່ງແລ້ວ ຜຶ່ງຜ້າສີ
ແດງ ຈົງແສດງ ຢ່າງ ສັງເກດ ຢ່າງ
(ອ. ທ່ານ) ວ່າ “ອ. ເທວດາ ຂອງເຮົາ ໄປຢູ່, (ອ. ເຮົາ) (ຍັງເທວດາ ຂອງເຮົາ) ນັ້ນ ຈັກໄກ້ລັບ” ດັ່ງນີ້ ຈັກປົງວັນວອນ ຜຶ່ງທ່ານ
ໂດຍປະກາດຕ່າງໆ, (ຄົ້ນແມ່ວິຄວາມເປັນ) ອ່ອງນັ້ນ (ມື້ອູ່), ອ. ທ່ານ ພຶກລ່າວ (ກະພຣະຣາຊາ) ນັ້ນ ວ່າ “ອ. ພຣະອົງຄ
ປົງວັນວອນແລ້ວ ຕ່ອເຮົາວ່າ (ອ. ພຶກລ່າວ) ນຳມາແລ້ວ ຜຶ່ງພຣະຣາຊາ ມື້ອູ່ຮ້ອຍທີ່ເປັນປະມານ ທ. ກັບ ດ້ວຍພຣະອັຄຣມເຫັນ ທ.
ຈັກກະທຳ ຜຶ່ງອຸບາຍ ວ່າ “ອ. ພຶກລ່າວ ພຶກລ່າວ ຜຶ່ງພຣະຣາຊາ ມື້ອູ່ຮ້ອຍທີ່ເປັນປະມານ ທ. ກັບ ດ້ວຍພຣະອັຄຣມເຫັນ ທ.
ພຣະນາມວ່າອຸດຄເສັນ ເປັນຜູ້ເສັດຈຳມາແລ້ວ (ຍ່ອມເປັນ), ອ. ເຮົາ ຈັກໄມ່ຮັບພວ່ມເຂົາພາະ ຜຶ່ງອຸບາຍ (ແທ່ງບຸດຄລູ້ມື້ຄວາມ
ເຫັນ) ພຶກລ່າວ
ເຫັນ ເຫັນ

ຮາບບຸຮຸ່ງ) ໃຫ້ນໍາມາ (ຫົ່ງພຣະເທິງ) ນັ້ນ, (ອ. ພຣະເທິງ) ນັ້ນ ຖຽນແສດງແລ້ວ ຫົ່ງຮຣມ ແກ່ພຣະຣາຈາ ຈັກພຣະຣາຈທານ ພຣະຣາຈທານ ຫົ່ງຫົວີຕ ແກ່ໜີ ຜູ້ມີປະມາດນໍາເກົ່າ” ດັ່ງນີ້ ບ.

ອົມືນາ ກາຮເນ ສກໂກ ເຫວາຍ ອົມ ອຸປາຍ ອາຈິກຸ່ງ ບ.

ອ. ທ້າວສັກກະ ຕຣັບອົກແລ້ວ ຫົ່ງອຸບາຍ ນີ້ ແກ່ເຫວາດ ດ້ວຍເຫດ ນີ້ ບ.

ເຫວາດ ຕັດ ອກລີ ບ.

ອ. ເຫວາດ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ແໜ້ອນຂອຍ່າງນັ້ນ ບ.

ຮາຈາປີ ຕຳ ອານາເປີ ບ.

ແມ້ວ. ພຣະຣາຈ (ທຽນຍັງຮາບບຸຮຸ່ງ) ໃຫ້ນໍາມາແລ້ວ (ຫົ່ງພຣະເທິງ) ນັ້ນ ບ.

ສາ ອາຄຸນຕຸວາ ເຕັ້ນ ຮາຫຼຸນ ປຣຍ໌ນຸຕ ນິສິນຸ່ມປີ ອຕຸຕໂນ ຮາຈານແນວ ວຸທີ ບ.

(ອ. ພຣະເທິງ) ນັ້ນ ເສົ່ງຈຳມາແລ້ວ ຕາຍີບັນຄມແລ້ວ ຫົ່ງພຣະຣາຈ ຂອງພຣະອົງຄົນນໍາເທິງ ແນ້ຳຜູ້ປະທັບນັ່ງແລ້ວ ໃນທີສຸດຮອບແທ່ງພຣະຣາຈ ທ. ເກລ່ານັ້ນ ບ.

ຮາຈາ “ມຍ ສພພເລົງຈາກ ຈີຕີ, ສພພກນິ້ງຈີ້ ອຕຸຕໂນ ສາມີກ ວຸທີ ຕສສາ ກຸ່ມື ບ.

ອ. ພຣະຣາຈ ກຣີແລ້ວ (ຕ່ອພຣະເທິງ) ນັ້ນ ວ່າ “ຄົ້ນເມື່ອເວົາ ດຳຮັງອຸ່ນແລ້ວ (ໃນຕຳແໜ່ງ) ອັນປະເລີງຈີ້ສຸດແທ່ງພຣະຣາຈທັງປົງ, (ອ. ພຣະເທິງ ນີ້) ຍ່ອມໄຫວ້ ຫົ່ງສາມີ ຂອງຕຸນ ຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດແທ່ງພຣະຣາຈທັງປົງ” ດັ່ງນີ້ ບ.

ອັນ ນຳ ລາ ອາຫ “ກີ ມບຸທ ຕຍ ປົກພຖົທ, ອຍ ປນ ເມ ລາມືໂກ ອົສລົມ ສຸລົມ ທາຕາ, ອົມ ວຸທີຕຸວາ ກສມາ ຕຳ ວຸທີສສາມີຕີ ບ.

ຄົ້ນນັ້ນ (ອ. ພຣະເທິງ) ນັ້ນ ກຣາບຖຸລແລ້ວ (ກະພຣະຣາຈ) ນັ້ນ ວ່າ “(ອ. ເຮືອງ) ອະໄຮ ຂອງໜ່ອມຈັນ ເນື່ອງເຈັບແລ້ວ ໃນພຣະອົງຄົນ, ກີ ອ. ພຣະສາມີ ຂອງໜ່ອມຈັນ ນີ້ ເປັນຜູ້ປະທານ ຫົ່ງຄວາມເປັນໃຫຍ່ (ຍ່ອມເປັນ), (ອ. ໜ່ອມຈັນ) ໄມ່ຕາຍີບັນຄມແລ້ວ

(ຫົ່ງພຣະສາມີ) ນີ້ ຈັກຕາຍີບັນຄມ ຫົ່ງພຣະອົງຄົນ ເພຣະເຫດໃຈ” ດັ່ງນີ້ ບ.

ຮູ້ອົງເຫວາດ, ປະສຸນຕສສເວ ຕສສ ຊນສສ, (P113) “ເວົ້າ ກາຖເທ, ເວົ້າ ກາຖເທຕີ ວຸທີວາ ຕຳ ບຸປຸຜູ້ມົງລົງນາ ປູ້ເໝີລີ ບ.

ອ. ຮູ້ອົງເຫວາດ ເມື່ອອັນ ນັ້ນ ເກີນອຸ່ນແກ້ໄຂວ່າ, ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ແນ່ງນາງຜູ້ເຈັບ ອ. ອຢ່າງນັ້ນ, ແນ່ງນາງຜູ້ເຈັບ ອ. ອຢ່າງນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ບູ້າແລ້ວ (ຫົ່ງພຣະເທິງ) ນັ້ນ ດ້ວຍກຳແທ່ງດອກໄມ້ ບ.

ປຸ່ນ ຮາຈາ ອາຫ “ສເຈ ມ ນ ວຸທີລີ, ມຍທ ຮັບລົມ ທາຍີກ ເວົ້າ ມາຫານຸກວຳ ເຫວັດ ກສມາ ນ ວຸທີສີຕີ ບ.

ອ. ພຣະຣາຈ ຕຣັສແລ້ວ ອືກ ວ່າ “ຄ້າວ່າ (ອ. ເຮືອ) ຍ່ອມໄຫວ້ ຫົ່ງເຮົາໃຫ້, (ອ. ເຮືອ) ຍ່ອມໄຫວ້ ຫົ່ງເຫວາດ ຜູ້ມີອານຸກາພມາກ ອຢ່າງນີ້ ຜູ້ໃຫ້ສຶກໃນຄວາມເປັນແທ່ງພຣະຣາຈ ແກ່ເວົາ ເພຣະເຫດໃຈ” ດັ່ງນີ້ ບ.

“ມහາຣາຊ ຕຍາ ອູຕູໂນ ປຸ່ນເມ ຈຸດວາ ຮາຊາໂນ ດົກທາ, ນ ເຫວຕາຍ ດເຫດວາ ທິນໜາຕີ ໆ

(ອ. ພຣະເທົ່ງ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂໍາແຕ່ມຫາຣາຊເຈົ້າ ອ. ພຣະຣາຊ ທ. ອັນພຣະອົງຄ ທຽນດຳຮ່ວຍຢູ່ແລ້ວ ໃນບຸນູ ຂອງພຣະອົງຄ ທຽນຈັບແລ້ວ, (ອ. ພຣະຣາຊ ທ.) ອັນເຫວດາ ຈັບແລ້ວ ຄວາຍແລ້ວ ທາມືໄດ້” ດັ່ງນີ້ ໆ

ປຸ່ນປີ ຕ ເຫວຕາ “ເວົ້ວ ກາຖເທ, ເວົ້ວ ກາຖເທຕີ ວິດວາ ຕເກາ ປຸ່ນເຊີ” ໆ

ອ. ເຫວດາ ກລ່ວແລ້ວ ວ່າ “ແນ່ນາງຜູ້ເຈີນ ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ, ແນ່ນາງຜູ້ເຈີນ ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ບຸ້ຈາແລ້ວ (ຊື່ພຣະເທົ່ງ) ນັ້ນ ເໜືອນຍ່າງນັ້ນນັ້ນທີ່ຢາວ ແມ່ນືກ ໆ

ປຸ່ນ ສາ ຮາຊານ ວ່າ “ຕຸວ່າ ‘ເຫວຕາຍ ເມ ເອຕູຕກາ ຮາຊາໂນ ດເຫດວາ ທິນໜາຕີ ວເທລີ, ອິການີ ເຕ ເຫວຕາຍ ອຸປິ ວິມປສຸສ ຮຸກໂຂ ອຸດົກນາ ທົກໂສ, ສາ ຕ ອຸດົກ ນີພຸພາເປັດ ກສມາ ນາສກຸຫີ, ຍົກ ເວົ້ວ ມາຫຸກວາຕີ ໆ

(ອ. ພຣະເທົ່ງ) ນັ້ນ ກຣາບຖຸລແລ້ວ ກະພຣະຣາຊ ອືກ ວ່າ “ອ. ພຣະອົງຄ ຍ່ອມຕຽບ ວ່າ ‘ອ. ພຣະຣາຊ ທ. ຜູ້ມີປະມານທີ່ ອັນເຫວດາ ຈັບແລ້ວ ໃຫ້ແລ້ວ ແກ່ເກົ່າ’ ດັ່ງນີ້, ໃນກາລນີ້ ອ. ຕັ້ນໄມ້ ຄົນ ຂ້າງເປື້ອງໜ້າຍ ໃນເນື້ອງບນ ແກ່ເຫວດາ ຂອງພຣະອົງຄ ອັນໄພ ໄກນແລ້ວ, (ອ. ເຫວດາ) ນັ້ນ ໄມ້ໄດ້ອາລແລ້ວ ເພື່ອອັນຍັງໄພ້ນັ້ນໃຫ້ດັບ ເພຣະເທຸໂໄຣ, ຜົວ່າ (ອ. ເຫວດາ ນັ້ນ) ເປັນຜູ້ມີອານຸກາພມາກ ອູ່ຍ່າງນີ້ (ຍ່ອມເປັນ) ໄຊຮ້າ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ປຸ່ນປີ ຕ ເຫວຕາ “ເວົ້ວ ກາຖເທ, ເວົ້ວ ກາຖເທຕີ ວິດວາ ປຸ່ນເຊີ” ໆ

ອ. ເຫວດາ ກລ່ວແລ້ວ ວ່າ “ແນ່ນາງຜູ້ເຈີນ ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ, ແນ່ນາງຜູ້ເຈີນ ອ. ອູ່ຍ່າງນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ບຸ້ຈາແລ້ວ (ຊື່ພຣະເທົ່ງ) ນັ້ນ ເໜືອນຍ່າງນັ້ນນັ້ນທີ່ຢາວ ແມ່ນືກ ໆ

ສາ ກຣຍມານາ ຈົຕາ ໂຮທີ ເຈວ ພລີ ຈ ໆ

(ອ. ພຣະເທົ່ງ) ນັ້ນ ປະທັບຢືນຕຽບສອງແລ້ວ ທຽນກັນແສງແລ້ວດ້ວຍນັ້ນທີ່ຢາວ ທຽນພຣະສຣວລແລ້ວດ້ວຍ ໆ

ອັດ ນ ຮາຊາ “ກີ ອຸມມຕຸຕິກາສີຕີ ວ່າ ໆ

ດັ່ງນີ້ ອ. ພຣະຣາຊ ຕຽບແລ້ວ (ຊື່ພຣະເທົ່ງ) ນັ້ນ ວ່າ “(ອ. ເຂອ) ເປັນຫຼຸງປ້າ ຍ່ອມເປັນ ຢ່ວົວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກສມາ ເຫວ ເວົ້ວ ວເທລີ, ນ ມາທີລີໂຍ ອຸມມຕຸຕິກາ ໂທນຸຕິຕີ ໆ

(ອ. ພຣະເທົ່ງ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂໍາແຕ່ພຣະອົງຄຜູ້ສມມຕິເທັກ (ອ. ພຣະອົງຄ) ຍ່ອມຕຽບ ອູ່ຍ່າງນີ້ ເພຣະເທຸໂໄຣ, (ອ. ພູ້ມີງ ທ.) ຜູ້ເຊື່ອກັບດ້ວຍໜ່ອມດັນ ເປັນຫຼຸງປ້າ ຍ່ອມເປັນ ທາມືໄດ້” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອັດ ກີກາຮານາ ໂຮທີ ເຈວ ພລີ ຈາຕີ ໆ

(ອ. ພຣະຣາຊ ຕຽບສາມແສ້ງ) ວ່າ “(ດັ່ງນີ້ເວົ້ວຄວາມເປັນ) ອູ່ຍ່າງນັ້ນ (ມືອຢູ່), (ອ. ເຂອ) ຍ່ອມຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍນັ້ນທີ່ຢາວ ຫ້ວເຮາຍແລ້ວ ດ້ວຍ ເພຣະເທຸໂໄຣ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ສຸມາທີ ມහາຣາຊ; ອໜູທີ ອຕືເຕ ກຸລົງຕາ ທຸດວາ ປຕິກຸເລ ວສນຸ້ຕີ ສາມີກສຸສ ສຫຍກໍ ປາຫຸນກໍ ອາຄຕໍ ທີສຸວາ ຕລຸສ ກຕຸຕໍ ປິຈຸກາມາ ມຳສ ອາຫວາຕີ ທາລີຢາ ກທາປນໍ ທຸດວາ, ຕາຍ ມຳສ ອລກິຕຸວາ ອາຄຕາຍ ‘ນຕຸຖີ ມຳສຸນຕີ ຖຸຕຸເຕ, ເຄຂສຸສ ປຈຸນິມກາເດ ສີຕາຍ ເອພິກາຍ ສີສ ຂິນທິຕຸວາ ກຕຸຕໍ ສມປາເທີ່; ສາທ ເອກິສຸສາ ເອພິກາຍ ສີສ ຂິນທິຕຸວາ ນິຮຍ ປິຈຸຕຸວາ ປກຸກາວເສັນ ຕລຸສາ ໂຄມຄຜນຍ ສີສຈຸເຈັ້ ປາປຸ່ນື໌; ຕວ່ ເອຕຸຕກໍ ຜົນ ວິທິຕຸວາ ກທາ ທຸກໆຂາ ມຸຈຸຈຸສຸສລີຕີ ເກວ່ ມໜຸຕໍ ຕາ ທຸກໍ ອນຸສສຽນຕີ ໂຮມມີຕີ ວຕຸວາ ອິນ ດາຄມາຫ

(ອ. ພຣະເທົ່ງ) ກຣາບຖຸລແລ້ວ ວ “ຂ້າແຕ່ມໜາຮາຊເຈົ້າ (ອ. ພຣະອງຄົງ) ຂອງທຮສດປັບ, ກີ ໃນກາລວັນເປັນໄປລ່ວງແລ້ວ ອ. ພມ່ອມ ຜັນ ເປັນນາງກຸລົງດີ ເປັນ ອູ້ຢ່ອງຢ່ ໃນຕະກຸລແທ່ງຜ້ວ ເຫັນແລ້ວ ຜົ່ງແນກ ຜູ້ເປັນສຫຍ ຂອງສາມີ ຜູ້ມາແລ້ວ ເປັນຜູ້ຄົວເພື່ອອັນຫຼຸງ ຜົ່ງຂ້າວສາຍ (ເພື່ອແນກ) ນັ້ນ (ເປັນ) ໄທ້ແລ້ວ ຜົ່ງກທາປນະ ແກ່ນໜາທາລີ (ດ້ວຍຄຳ) ວ ‘(ອ. ເຈົ້າ) ຈົນໜາ ຜົ່ງເນື້ອ’ ດັ່ງນີ້, (ຄຣັນມື່ອຄຳ) ວ ‘ອ. ເນື້ອ ຍ່ອມໄໝມື່’ ດັ່ງນີ້ (ອັນໜາທາລີ) ນັ້ນ ຜູ້ໄໝໄດ້ ຜົ່ງເນື້ອ ແລ້ວຈຶ່ງມາແລ້ວ ກລ່ວ່າແລ້ວ, ຕັດແລ້ວ ຜົ່ງຄືຮະ ຂອງແມ່ແພະ ຕ້ວນອນແລ້ວ ໃນສ່ວນອັນເມື່ອນາຍ່ອງ ແທ່ງເຮືອນ ຢັ້ງຂ້າວສາຍ ໄທ້ຝ່າຍພ້ອມແລ້ວ, ອ. ພມ່ອມຜັນ ນັ້ນ ຕັດແລ້ວ ຜົ່ງຄືຮະ ຂອງແມ່ແພະ ຕ້ວນນີ້ ໄທ້ແລ້ວ ໃນນຽກ ງຶ່ງແລ້ວ ຜົ່ງກາຣຕັດຜົ່ງຄືຮະ ດ້ວຍກາຣນັບຜົ່ງໜີ (ຂອງແມ່ແພະ) ນັ້ນ ເພຣະພລອັນສຸກແລ້ວອັນແຫຼືອລົງ, (ອ. ພມ່ອມຜັນ) ຕາມຮະລິກຖືອຢູ່ ຜົ່ງທຸກໆໆ ຂອງພຣະອງຄົງ ອັນໃໝ່ ອິຍ່າງນີ້ ວ ‘ອ. ພຣະອງຄົງ ທຮງສ່າແລ້ວ ຜົ່ງໜີ ຜູ້ມີປະມານເທົ່ານີ້ ຈັກທຮງພັນ ຈາກທຸກໆໆ ໃນກາລໄຮ’ ດັ່ງນີ້ ຍ່ອມຮ້ອງໄໝ້ ດັ່ງນີ້ ຕຣັສແລ້ວ ຜົ່ງພຣະຄາດາ ນີ້ ວ